

שבת הגדול חי"ז

עצם זמן השבת הוא ענין אתהפכא, וזהו שנעשה בו נס גדול דהנס היה ענין האתהפכא, שבכורי מצרים (התוקף דמצרים) נלחמו במצרים.

בטעם שהשבת שלפני פסח נקרא שבת הגדול, מבואר בשולחן ערוך אדמו"ר הזקן שהוא מפני שנעשה בו נס גדול וכו'. וצריך להבין מהו ההדגשה נס גדול, דלכאורה אפילו אם נעשה בו נס סתם מתאים לקוראו בשם שבת הגדול?

ועוד שלכאורה אין זה נס גדול שהרי גם לאחר השבת נשארו במצרים?

ומה הטעם החיובי שנקבע זכר הנס ביום השבוע ולא ביום החודש (נוסף על הטעם השלילי שהוא מפני שביו"ד ניסן מתה מרים)?

והביאור: ענין השבת הוא השביתה מן המזיקים, "משביתם שלא יזוקו" (כפירוש הצמח צדק), שהוא ענין אתהפכא. דעצם זמן השבת הוא ענין אתהפכא. דענין הזמן הוא שינוי, וזמן השבת גופא ענינו מנוחה - העדר השינוי.

וזהו שנעשה בו נס גדול דהנס היה ענין האתהפכא, שבכורי מצרים (התוקף דמצרים) נלחמו במצרים – שהחושך עצמו פעל פעולת האור.